

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2016 ΤΕΥΧΟΣ 193οv

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ | ΤΕΥΧΟΣ 193ον

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο «ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ 110015

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ 5, 23100 ΣΠΑΡΤΗ

Τηλ. 27310 26580

Fax 27310 26581

www.immspartis.gr

email: info@immspartis.gr

imm-spar@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΣΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60€

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

ΧΡΙΣΤΙΝΑ-ΑΝΝΑ Α. ΧΙΩΤΗ

Τριακοσίων 48, Σπάρτη

τηλ. 27310 81253

info@lakonikos.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όμιλία για τόν άειμνηστο Μητροπολίτη

Καστορίας Γρηγόριο (Παπουτσόπουλο)1

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Εύσταθίου

Οί Πατέρες στον σύγχρονο κόσμο

Αυτόκριτική8

Αρχιμ. Έφραϊμ Μιλτιάδου, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Προσεγγίσεις και προβληματισμοί

Ἡ ἀληθινή ἀξία στή ζωή.....10

Αρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη, Καθηγουμένου

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Αγίων Αναργύρων Πάρωνος

Σύγχρονες μορφές Γερόντων και Ἀσκητῶν

Γέροντας Εὐμένιος Σαριδάκης «Ο φίλος τῶν λεπτῶν»12

Αρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασσιᾶ

Νεανικοί Ἀγκυροβολισμοί

“Μελλήσετε δὲ ἀκούειν”15

Νικολάου Ζαχαράκη, Ὑποψ. Διδάκτορος Παν. Ἰωαννίνων

Ἀπό τή ζωή τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας

Γεγονότα - Σχόλια17

Χρονικά Ἱερᾶς Μητροπόλεως21

Ὁμιλία γιὰ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Καστορίας Γρηγόριο (Παπουτσόπουλο)*

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετίας ἀπὸ τὴν εἰς Κύριον ἐκδημίαν αὐτοῦ (24-1-2016)

Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου

Αἰσθάνομαι πιεστικό τό χρέος νά ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες μου μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου, πρῶτα σέ Σᾶς, Σεβασμιώτατε παμφίλτατε ἀδελφέ, Ἁγιε Καστορίας, γιατί ἡ εὐγενική Σας πρόσκληση καί ἡ ἐπίμονη ἀδελφική Σας παράκληση μ' ἔφεραν ἀπόψε κοντά σας, προκειμένου μαζί καί μέ τόν εὐαγῆ ἱερό κληρο Σας, τούς ἀξιότιμους τοπικούς ἄρχοντες καί τόν εὐγενῆ, φιλογενῆ καί φιλοποίμενα λαό τῆς ἀκριτικῆς καί ἱστορικῆς Μητροπόλεως Σας νά θυμηθοῦμε τόν πρᾶο καί εἰρηνικό, τόν φιλάγαθο καί φιλόανθρωπο, τόν καλό ποιμένα, τόν διακριτικό ἐξομολόγο, τόν κληρικό μέ τό ὀρθόδοξο ἦθος καί τή χριστομίμητη ἀγάπη, τόν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Γρηγόριο τόν Γ'.

Καί ὄχι ἀπλῶς νά θυμηθοῦμε, ἀλλά καί νά ἐκφράσουμε τήν ἀίδιο εὐγνωμοσύνη μας γιά ὅσα μέ πολύ κόπο καί θυσιαστική ἀγάπη μᾶς προσέφερε κατά τήν ἐπίγεια ζωή του.

Ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος, ὁ πρῶτος μετά

τόν Ἐνα, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν καί ἰδρυτής τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μᾶς προτρέπει μέ τόν ἀθάνατο λόγο του, πού εἶναι «γλυκύτερος ὑπέρ μέλι καί κηρίον» καί «ἀξιώτερος ὑπέρ χρυσίον καί τοπάζιον», «μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν», νά μνημονεύουμε, δηλαδή, νά φέρουμε στή μνήμη μας τούς πνευματικούς μας πατέρες, πού μᾶς μίλησαν γιά τόν Χριστό, πού μᾶς αὐξήσαν τήν ἀγάπη μας γι' Αὐτόν καί ἔθρεψαν τήν πίστη μας μέ τόν κρυστάλλινο ὀρθόδοξο λόγο τους καί μέ τό ἀγιασμένο παράδειγμά τους.

Τούς ἀνθρώπους πού ἄγγιζαν τά κράσπεδα τῶν ἱματίων Του

καί εὐρίσκονταν συνέχεια στόν γνόφο τῆς θείας παρουσίας Του, πού ἀνέπνεαν τόν Θεό σ' ὅλη τους τή ζωή, πού εἶχαν ἀποκτήσει μ' ἓνα ἰσόβιο ἀγῶνα καί μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή τους καί τήν ποικίλη ἄσκησή τους πνευματική ὄραση, ὥστε νά βλέπουν τά ἀόρατα καί νά κατανοοῦν τά ἀπερινόητα. Αὐτές τίς ἅγιες μορφές, πού σάν φάροι

*Ὁ ἀείμνηστος
ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.
Τόν σόλιζε μιά ἀγάπη
ἀφάνταστα μεγάλη
πρός τόν Θεάνθρωπο
καί μιά ἀσύνορη ἀγάπη
χωρίς ὅρους καί ὅρια
πρός τόν ἄνθρωπο,
γιατί εἶχε υἰοθετήσει τήν ἐμπειρία
τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας,
ὅτι περιεχόμενο τῆς καρδιάς μας
πρέπει νά εἶναι ὁ Θεάνθρωπος
καί ὁ συνάνθρωπος.*

τηλαυγεῖς φωτίζουν τήν πορεία μας, στηρίζουν τή ζωή μας καί μᾶς ἐμψυχώνουν στόν πνευματικό μας ἀγῶνα, εἶναι ἀνάγκη νά τίς φέρνουμε στή μνήμη μας, γιατί ἡ τιμή καί τό μνημόσυνό τους εἶναι γιά μᾶς ὀφειλή καί ὠφέλεια.

Εἶναι ὀφειλή, γιατί μᾶς μίλησαν καθαρά καί εἰλικρινά, γιατί μᾶς εἶπαν ἀλήθειες, ἔστω καί ἂν ἦταν πικρές, καί σήμερα πού ἐμπαιζει ὁ ἕνας τόν ἄλλο εἶναι ἀνάγκη νά ἀκούγονται μόνο ἀλήθειες πού σώζουν καί ὄχι τό ψέμα πού μᾶς ζημιώνει.

Ἡ τιμή καί τό μνημόσυνο γι'αὐτές τίς ἅγιες μορφές εἶναι ὀφειλή γιά τά ἐμπνευσμένα συγγράμματά τους καί τά θεολογικά κείμενά τους, πού ζυγίζουν αἰωνιότητα σέ μία ἐποχή πού κυκλοφοροῦν ἔντυπα τοῦ κιλοῦ καί ἀναζητᾶ ὁ ἀναγνώστης λίγο καρπό μέσα στούς ὄγκους ἀπό ἄχυρα.

Εἶναι, ὅμως, καί ὠφέλεια ἡ τιμή καί τό μνημόσυνο, γιατί ἡ ἐνάρετη βιοτή καί πολιτεία τους, δηλαδή τό ἁγιασμένο παράδειγμά τους, εἶναι μέσα πολύ στηρικτικά, ἐνισχυτικά καί διδακτικά, σέ ἐποχή πού χόρτασαν οἱ ἄνθρωποι ἀπό λόγια καί ἀποκαρδιώνονται ἀπό τήν ἀσυνέπεια τῶν πολλῶν.

Ὁφελούμαστε ἀκόμη, γιατί μᾶς δείχνουν μέ τήν ἁγιασμένη ζωή τους, ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου δέν εἶναι ἀνεφάρμοστη, ὅπως ἰσχυρίζονται κάποιοι, ἀφοῦ ὑπῆρξαν οἱ πνευματικοί μας πατέρες πού κατά γράμμα τή βίωσαν, δίδοντας ἔτσι σέ μᾶς κουράγιο καί δύναμη ν'ἀκολουθήσουμε τά

ΐχνη τους.

Ανάμεσα σ'αυτές τίς προσωπικότητες συγκαταλέγεται και ο αείμνηστος Μητροπολίτης Καστορίας Γρηγόριος Παπουτσόπουλος, πού εύρίσκεται εις τήν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία «τῶν πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων».

Ὁ ἀρχαῖος σοφός εἶπε ὅτι εἶναι πολύ δύσκολο νά ἐπαινέσεις μέ λόγια αὐτόν πού διακρίθηκε στά ἔργα.

Αὐτή τή δυσκολία νιώθω καί ἐγώ εύρισκόμενος σ'αυτό ἐδῶ τό βῆμα καί ἔχοντας ἐνώπιόν μου ἀνθρώπους πού πολύ καλά τόν γνῶριζαν καί μόνο ἡ ὑπακοή, πού εἶναι «γλυκύτατο καί ὄνομα καί πρᾶγμα», μέ ἀναγκάζει νά εἰπῶ αὐτά πού εἶδα, αὐτά πού ἄκουσα, αὐτά πού βίωσα κατά τή διάρκειά τῆς φιλίας καί συνεργασίας μας μέ τόν «θεοδόξαστο ἐκφάντορα τῆς οὐράνιας ζωῆς» ἐπί 40 περίπου χρόνια.

Ὁ αείμνηστος ἦταν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Τόν στόλιζε μιά ἀγάπη ἀφάνταστα μεγάλη πρὸς τόν Θεάνθρωπο καί μιά ἀσύνορη ἀγάπη χωρίς ὄρους καί ὄρια πρὸς τόν ἄνθρωπο, γιατί εἶχε υἰοθετήσει τήν ἐμπειρία τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι περιεχόμενο τῆς καρδιάς μας πρέπει νά εἶναι ὁ Θεάνθρωπος καί ὁ συνάνθρωπος.

Ἦταν θεοφοβούμενος, γι'αὐτό ἦταν καί μακάριος καί γαλήνιος ἀκόμη καί στίς πιό δύσκολες στιγμές τῆς κληρικῆς πολυεύθυνης ζωῆς του.

Θυμόταν τόν Ἀπόστολο Παῦλο, τόν ὁποῖο ἰδιαίτερα ἀγαποῦσε καί τίς ἐπιστολές του μέ εύλάβεια μελετοῦσε, πού σέ μιά περιπετειώδη στιγμή, ὅταν κινδύνευε ἡ ζωή του,

ἔγραψε γιά στηριγμό μας «Εἰπόντες, τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γενέσθω, ἡσυχάσαμεν».

Δίδασκε μέ πάθος τά ἀναρίθμητα παιδιά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καί τῶν Κατασκηνώσεων, ὅτι ἡ ἀρχή τῆς ἀληθινῆς ζωῆς εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ὁ σεβασμός, ἡ εύλάβεια καί ἡ ἀγάπη πρὸς τόν οὐράνιο Πατέρα μας, καί εἶχε συνήγορό του τόν προφήτη Δαβίδ, πού ἔλεγε «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον», καί τόν ἀθάνατο λόγο τῆς Ἁγίας Γραφῆς «Ἀρχή σοφίας φόβος Κυρίου». Πρόσθετε δέ σάν ὠφέλιμο ἐπακόλουθο, ὅτι «ὁ φοβούμενος τόν Θεό ὁρμάς δαιμόνων οὐ φοβεῖται οὐδέ τὰς ἀσθενεῖς ἀπειλάς των»

Ὁ αείμνηστος Ἱεράρχης ἦταν ἀόργητος, ἀλλά γιά θέματα παραδόσεως τῶν ἱερῶν Κανόνων, πίστεως καί ὀρθοδοξίας ἔδειχνε τόν σῶφρονα θυμό του καί ἦταν ἀνυποχώρητος.

Ἦμουν Συνοδικός καί ἐκεῖνος Γραμματέας. Σέ μιά δύσκολη συνεδρίαση ἐδέχθη μιά φραστική ἐπίθεση γιά τά πρακτικά τῆς Συνόδου πού ἔγραφε ἀπό ἕναν Συνοδικό Μητροπολίτη, πού ἔκανε ὅλους μας νά παγώσουμε. Ἐκεῖνος ἔμεινε ἀκίνητος, σοβαρός, λυπημένος βέβαια, ἀλλά χωρίς ν' ἀρθρώσει λέξη. Θυμήθηκα ἐκείνη τή στιγμή τόν Κύριό μας, πού, ὅταν τόν κατηγοροῦσαν, Ἐκεῖνος σιωποῦσε. «Ὁ δέ Ἰησοῦς ἐσιώπα». Διατήρησε τήν ταπεινόφρονα σιωπή του, καί ὅταν ὁ ἐπιπλήξας ἀρχιερεὺς τοῦ ζήτησε συγγνώμη.

Ἡ εύαισθησία του γιά τά δογματικά θέματα ὀφειλόταν στήν πεποίθησή του, πού εἶναι ἀγιογραφικά καί ἀγιοπατερικά θεμε-

λιωμένη, ότι η σωτηρία μας επιτυγχάνεται όχι μόνο με την αρετή, αλλά και με την ορθόδοξη διδασκαλία, άφοϋ άλλωστε «χωρίς την ορθοδοξία και οι αρετές είναι λάμπουσες αμαρτίες».

Μέ ἄριστα τό 10 ἔπαιρνε 10 μέ τόνο ὡς ἐξομολόγος διακριτικός. Ἀπαρνήθηκε τόν ἑαυτό του, γί' αὐτό ἀπέκτησε τό χάρισμα ν' ἀναπαύει ἀνθρώπους κάθε ἡλικίας καί πνευματικῆς καταστάσεως. Πίστευε ὅτι ὁ ἐξομολόγος πρέπει νά εἶναι ἔτοιμος καί γιά θάνατο πρός χάρη τοῦ ἐξομολογουμένου. Γι' αὐτό ὦρες ἀναρίθμητες ἀφιέρωνε σ' αὐτό τό σωτήριο Μυστήριο καί μ' αὐτό ἀναγέννησε δεκάδες καί ἑκατοντάδες καί χιλιάδες ψυχές καί τίς ἐλλιμένισε στό λιμάνι τοῦ οὐρανοῦ.

Θαύμαζα τήν πίστη του στόν Θεό καί τήν ἀγάπη του στήν Ἐκκλησία μας, πού εἶναι ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας μας. Ἔμοιαζε μέ τά δένδρα πού κάνουν πιό βαθειές τίς ρίζες τους ἐκεῖ πού φυσοῦν δυνατοί ἀέρες, γιά νά μήν ξεριζωθοῦν, γί' αὐτό ἐπαναλάμβανε στά κηρύγματά του τήν ἐμπειρία τῶν πατέρων, ὅτι δηλαδή «τόν καλό καραβοκύρη τόν κάνει ἡ θαλασσοταραχή, τόν γενναῖο στρατηγό ὁ πόλεμος καί τόν καλό χριστιανό καί τόν Ἅγιο τόν κάνει ἡ δοκιμασία καί οἱ πειρασμοί».

Ἐκεῖ, ὅμως, πού στεκόταν ὁ καθένας μας μέ δέος καί θαυμασμό ἦταν ἡ ἰώβεια ὑπομονή του. Ἀπό 15 χρόνων παιδί ὑπέφερε ἀπό δύσπνοια. Τό βασιανιστικό ἄσθμα τοῦ στεροῦσε τή χαρά ἀπό τά παιδικά παιχνίδια καί ἀργότερα τόν δυσκόλευε στό ποιμαντικό του ἔργο. Ὅμως τήν κάθε κρίση τήν ἀντιμετώπιζε μέ χαμόγελο, γιά νά μή λυπήσει τούς εὐσεβεῖς γονεῖς του,

Κωνσταντῖνο καί Εἰρήνη, τή συνετή καί ἐνάρετη ἀδελφή του Εὐαγγελία, τόν Γέροντά του, π. Παντελεήμονα, μετέπειτα Μητροπολίτη Σάμου, τά πνευματικά του παιδιά καί τούς φίλους του, καί ἐτοιμαζόταν γιά τήν καινούργια κρίση.

Λυπόταν, ὄχι γιατί ὑπόφερε, ἀλλά γιατί δέν μποροῦσε νά ἐκτελέσει τίς ὑποχρέωσεις του, τίς ὁποῖες εἶχε πάντα κατά νοῦ, ἐνῶ λησμονοῦσε τά δικαιώματά του καί γινόταν δοῦλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ.

Πίστευε ὅτι ὁ Θεός μᾶς σώζει ἢ ἀπό τόν σταυρό τῆς δοκιμασίας ἢ μέ τόν σταυρό τῆς δοκιμασίας. Γι' αὐτό ἡ προσευχή του ἦταν «Κύριέ μου πάρε τόν σταυρό ἀπό πάνω μου, γιατί εἶναι βαρύς. Ἄν, ὅμως, εἶναι θέλημά σου νά τόν φέρω μέχρι τό τέλος, δός μου τή δύναμη καί τήν ὑπομονή νά τόν σηκώσω». Ὅταν εἶχε ὠριμάσει στήν ἡλικία, δίδασκε τούς πονεμένους ὅτι ἡ ἀσθένεια εἶναι δῶρο Θεοῦ. Χαιρόταν μέ τόν λογισμό του, ὅτι πολλοί ἄρρωστοι θά παρηγοροῦνταν μέ τή σκέψη, ὅτι καί οἱ κληρικοί καί οἱ ἀρχιερεῖς ἀρρωσταίνουν.

Πίστευε, ὅτι «μετά τή δαιμονική θύελλα ἔρχεται ἡ θεϊκή λιακάδα» καί υἱοθετοῦσε ἀπόλυτα ὅτι «ἕνα δόξα σοι ὁ Θεός» στή δοκιμασία μας εἶναι 100 φορές ἀνώτερο ἀπό ἕνα «Κύριε ἐλέησον» στίς καλές στιγμές τῆς ζωῆς μας καί πρόσθετε αὐτό πού πολλές φορές ἔλεγε ὁ ἅγιος Παῖσιος ὁ ἀγιορείτης, «ὅσο μέ ὠφέλησαν οἱ ἀρρώστιες μου δέ μέ ὠφέλησε ἡ πολύχρονη ἄσκησή μου».

Ὅταν τόν ἐπισκέφθηκα τήν τελευταία φορά στό Νοσοκομεῖο «ΥΓΕΙΑ», ὕστερα ἀπό ἀρκετή καί ἐνδιαφέρουσα συζήτηση μοῦ

εἶπε: «Δέ ζητῶ πλέον τίποτε ἀπό τόν Θεό. Ἦμουν ἄρρωστος ἀπό παιδί. Μέ βοήθησε νά γίνω θεολόγος, Κατηχητής, Διάκονος, Πρεσβύτερος καί τόσα χρόνια Μητροπολίτης. Ἄς εἶναι δοξασμένο τό ὄνομά Του. Τόν ἱκετεύω μόνο γιά τή σωτηρία μου. Τόν παρακαλῶ στήν προσευχή μου καί τοῦ λέγω «πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καί λύτρωσαι αὐτήν».

Ἐνα πελώριο βουνό δέν εἶναι δυνατόν νά τό ἀγκαλιάσουμε, μποροῦμε, ὅμως, σέ μιά πλαγιά του νά ἀκουμπήσουμε τό χέρι μας χαϊδεύοντάς το. Μιά λίμνη μέ κρυστάλλινο καθάριο νερό δέν εἶναι δυνατόν νά τήν ἀδειάσουμε πίνοντας ὅλο τό νερό, μποροῦμε, ὅμως, μέ τίς χοῦφτες μας ἢ μέ ἕνα ποτήρι νά πιοῦμε λίγο γιά νά δροσιστοῦμε καί νά ξεδιψάσουμε. Αὐτό ἔκανα καί ἐγώ σήμερα μέ τήν ἀναφορά μου στόν ἀείμνηστο Γρηγόριο.

Μέ εὐλάβεια ἀκούμπησα τή σκέψη μου στήν εὐλογημένη καί ἀγιασμένη μορφή του καί πρόσφερα σέ σᾶς καί στόν ἑαυτό μου μερικές σταγόνες ἀπό τήν ἀξιοθαύμαστη βιοτή του καί τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία του, πού ἦταν ἐξακτίνωση τῆς καταστόλιστης ψυχῆς του.

Ἡ ζωή τοῦ ἀείμνηστου Γρηγορίου εἶναι μιά πολύτιμη κληρονομιά γιά τήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία μας, γιά τήν ἑλλαδική Ἱεραρχία μας, γιά τήν ἱστορική Μητρόπολη Καστορίας, γιά ὅλο τό χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καί γιά τόν ἀντάξιο διάδοχό του, πρὸς τόν ὁποῖο ἐκφράζω, γιά μιά ἀκόμη φορά, μαζί μέ τίς εὐχαριστίες μου γιά τήν πρόσκλησή του καί τόν ἐγκάρδιο ἔπαινό

μου, γι'αὐτό πού εἶναι καί γι'αὐτά πού πραγματοποιεῖ.

Ἡ ἱεροπρεπής, ἡ ἀξιοπρεπής καί ἀρχοντική παρουσία του, ὁ ἄλατι ἠρτυμένος θεολογικός λόγος του, ὁ ἱεραποστολικός του ζῆλος, ἡ ἀφιλοχρηματία του, ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τῆς ζωῆς του, ἡ λειτουργική του ζωή, ἡ ἄδεια τσέπη του καί τά γεμάτα καί καταστόλιστα μέ τή φιλανθρωπία χέρια του, μέ ἕνα λόγο ἡ θυσιαστική ἀγάπη του, διδάσκουν καί ἐμᾶς τοὺς παλαιότερους, ἐνῶ ἐμπνέουν τό εὐλογημένο ἐπιτελεῖο του καί τοὺς νεώτερους ἀδελφούς καί συλλειτουργοὺς του καί τόν εὐγενικό λαό του.

Τόν τιμᾶ ιδιαίτερα ἡ σημερινή ἐκδήλωση πού ὀργάνωσε γιά τά εἴκοσι χρόνια ἀπό τῆς ἐκδημίας τοῦ προκατόχου του καί ἀγνόησε τά εἴκοσι χρόνια ἀπό τῆς δικῆς του ἐνθρονίσεως. Ἡ ἀπόφαση αὐτή δείχνει τό ἀνεπίφθονο τοῦ ἀνδρός καί τό μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του.

Ἀδελφέ μου, ἅγιε Καστορίας,

Ὁ πανάγαθος Θεός νά σᾶς χαρίζει στήν Ἐκκλησία Του ἔντιμο, ὑγιᾶ, μακροήμε-
ρεύοντα καί ὀρθοτομοῦντα τόν λόγο τῆς Αὐτοῦ ἀληθείας καί νά σᾶς ἀξιώσει νά γιορτάσετε καί τό χρυσοῦν ἰωβηλαῖο τῆς Ἀρχιερατείας σας.

** (Ἡ ὁμιλία αὐτή ἦταν προγραμματισμένη νά παρουσιασθεῖ στήν ἐκδήλωση πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας στίς 24/1/2016, ἀλλά δέν ἐκφωνήθηκε ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας, ἐπειδὴ δέν παρέστη λόγῳ ἐκτάκτου κωλύματος)*

Αὐτοκριτική

Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου,
Καθηγουμένου τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης

Μέ πολύ μεγάλη εὐκολία ὁ ἄνθρωπος καθημερινὰ μπορεῖ νὰ ρίχνει τὶς δικές του εὐθύνες στὸν συνάνθρωπό του, ἀπομακρύνοντας τὴν ἐνοχή ἀπὸ ἐπάνω του. Φυσικὰ αὐτὸ λειτουργεῖ ἐνοχικὰ λόγῳ τῆς πτώσεώς μας ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Ὅταν ὁ Ἀδὰμ παρέβηκε τὴν ἐντολή, ὁ Θεὸς τὸν ρώτησε «Ἀδὰμ ποῦ εἶσαι» καὶ ἐκεῖνος ἀπάντησε «ἐγὼ δὲν φταίω, ἀλλὰ ἡ γυναῖκα πού μοῦ ἔδωσες μέ παρέσυρε». Καμιά εὐθύνη. Καμιά αὐτοκριτικὴ στὸ λάθος του.

Εἶναι ἀδιανόητο νὰ σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν δὲν ἔχει αὐτοκριτικὴ. Εἶναι ἀπαραίτητο καὶ γιὰ τὴν ἐδῶ ζωὴ μας, ἀλλὰ περισσότερο γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Εἶναι δυνατὸν ὅλα νὰ τὰ κάνουμε τέλεια καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ἔχουν τὸ πρόβλημα; Ποῦ εἶναι ἡ ταπείνωση, ὁ καλὸς λογισμὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν δικῶν μας σφαλμάτων τὰ ὁποῖα διαπράττομε καθημερινὰ χωρὶς καμμία συστολή;

Ἡ εὐκολότερη λύση εἶναι τὸ φταίξιμο τῶν ἄλλων, ἢ ἐνοχὴ τῶν ἄλλων, ἐμεῖς βρισκόμαστε στὸ ἀπυρόβλητο καὶ δικαιώνομε καθημερινὰ τὸν ἑαυτὸ μας γιὰ τὶς ἄνομες καὶ ἐν πολλοῖς ἄδικές μας πράξεις.

Ὁ Ἅγιος Χρυσόστομος μᾶς λέγει ὅτι γιὰ νὰ προχωρήσομε πνευματικὰ πρέπει νὰ σκύψουμε στὶς δικές μας πράξεις, στὸ πέλαιος τῶν δικῶν μας ἀμαρτημάτων καὶ νὰ ζητήσομε εὐθύνες ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας γιὰ

τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα μας, γιὰ ἐκεῖνα τὰ κακὰ ποῦ εἶπαμε καὶ γιὰ τὰ κακὰ ποῦ κάναμε.

Ὅποιος κατακρίνει τώρα τὸν ἑαυτὸ του καὶ ζητήσῃ λεπτομερεῖς εὐθύνες γιὰ τὰ ἀμαρτημάτα του ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του, δὲ θὰ λογοδοτήσῃ στὸ μέλλον. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς τὸ λέει ξεκάθαρα «ἂν κατακρίναμε τὸν ἑαυτὸ μας, δὲν θὰ καταδικαζόμαστε ἀπὸ τὸν Κύριο» (Α΄ Κορ. 11, 31).

Σήμερα ἡ πατρίδα μας περνάει μία πνευματικὴ πρωτίστως κρίση καὶ δευτερευόντως οἰκονομικὴ. Ὅλοι μας προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε ἐνόχους. Ὅλοι μας φταῖνε ἐκτὸς ἀπὸ ἐμᾶς. Ὅλοι ἔχουν κάνει λάθος, μόνο ἐμεῖς τὰ κάναμε σωστά. Ρίχνομε καθημερινὰ χιλιάδες λίθους τοῦ ἀναθέματος χωρὶς νὰ σκεφτοῦμε ὅτι κι ἐμεῖς βάλαμε ἓνα λιθαράκι σὲ αὐτὴ τὴν κρίση. Προσπαθοῦμε διακαῶς νὰ «διορθώσομε τοὺς ἄλλους», γιὰ νὰ φτιάξομε τὰ πράγματα.

Ἡ διόρθωση δὲν εἶναι ἐξωτερικὴ, ἀλλὰ ἐσωτερικὴ ὑπόθεση. Οἱ πατέρες τονίζουν ὅτι ἡ κάθαρση ἢ δική μας προηγεῖται τῆς καθάρσεως τῶν ἄλλων : «καθαρθῆναι καὶ εἶτα καθάραι» (ἄγ. Γρηγόριος Παλαμᾶς). Νὰ προσπαθήσομε νὰ γνωρίσομε καλὰ τὸν ἑαυτὸ μας, τὶς ἀδυναμίες μας, νὰ γνωρίσομε τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μας καὶ

τότε θὰ μπορέσουμε νὰ θεραπευθοῦμε. Γιατί ἐκεῖνος ποὺ ἀγνοεῖ τὴν ἀρρώστια του, δὲ θὰ λάβει κανένα μέτρο γιὰ τὴ θεραπεία της. Τὸ νὰ ἀγνοοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας εἶναι φοβερότερο ἀπὸ τὴ χειρότερη μορφή μανίας καὶ παραλογοισμοῦ, καθόσον ἡ μανία εἶναι φυσικὸ νόσημα, ἐνῶ ἡ ἄγνοια τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶναι ἀποτέλεσμα διεφθαρμένης προαιρέσεως.

Τίποτα δὲ φτιάχεται ἀπὸ μόνο του. Ἡ μόνη βοήθεια ποὺ ἔχομε εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Ὅσο τὸν ἀπομακρύνουμε ἀπὸ κοντὰ μας εἴμεθα ἐκτεθειμένοι σὲ πολλοὺς κινδύνους, γιατί κάνομε αὐτὸ πού μᾶς ὑπαγορεύει ὁ λογισμὸς μας, ἡ φιλαυτία μας καὶ τὸ ἀρρωστημένο θέλημά μας. Ὁ φιλόσοφος Σωκράτης ἔκανε τὴ δική του αὐτοκριτικὴ λέγοντας ὅτι δὲ γνωρίζει τίποτα. Ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ εἶχαν φθάσει σὲ μεγάλα ὕψη ἀγιότητας, θεωροῦσαν τὸν ἑαυτὸ τους ἀσήμαντο, τιποτένιο. Ἐμεῖς ποὺ δὲν ἔχομε καμία συναίσθηση τῆς καταστάσεώς μας ἀσφαλῶς βρισκόμαστε στὸν ἀντίθετο δρόμο, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναισθησίας.

Νὰ ζητήσομε μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας νὰ ἔλθει τὸ ἔλεος καὶ τὸ φῶς τοῦ Κυρίου νὰ φωτίσει τὴ σκοτισμένη διάνοιά μας καὶ νὰ ζεστάνει τὴν παγωμένη καρδιά μας γιὰ νὰ δοῦμε τὰ δικά μας σφάλματα καὶ λάθη. Μόνο ἔτσι θὰ διορθωθεῖ ἡ ἐσωτερικὴ μας κατάσταση καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ πάσχουσα κοινωνία μας.

*Σήμερα ἡ πατρίδα μας
περνάει μία πνευματικὴ
πρωτίστως κρίση
καὶ δευτερευόντως οἰκονομική.*

*Ὅλοι μας προσπαθοῦμε
νὰ βροῦμε ἐνόχους.*

Ὅλοι φταῖνε ἐκτὸς ἀπὸ ἐμᾶς.

*Ὅλοι ἔχουν κάνει λάθος,
μόνο ἐμεῖς τὰ κάναμε σωστά.*

*Ρίχνομε καθημερινὰ
χιλιάδες λίθους τοῦ ἀναθέματος
χωρὶς νὰ σκεφτοῦμε ὅτι κι ἐμεῖς*

*βάλαμε ἓνα λιθάρáκι
σὲ αὐτὴ τὴν κρίση.*

*Προσπαθοῦμε διακαῶς
νὰ «διορθώσομε τοὺς ἄλλους»,
γιὰ νὰ φτιάξομε τὰ πράγματα.*

Ἡ ἀληθινὴ ἀξία στὴ ζωὴ

Ἄρχιμ. Πορφυρίου Κονίδη,
Καθηγούμενου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωνος

«**Κ**άποτε, ὁ Διογένης ὁ φιλόσοφος, περπατοῦσε σέ ἓναν χῶρο γεμάτο ἀπό σκουπίδια παρατηρώντας τα μέ μεγάλη συγκέντρωση. Ἐνας περαστικός βλέποντας τὰ καμώματά του μέ ἔντονη ἐπιθυμία κριτικῆς, τοῦ εἶπε: «Διογένη, γιατί περπατᾶς ἀνάμεσα στά σκουπίδια; Δέ φοβάσαι μή λερωθεῖς;». Κι ὁ Διογένης τοῦ ἀπάντησε: «Καί οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, φίλε μου, εἰσχωροῦν σέ χώρους βρώμικους, ἀλλά δέν λερώνονται».

Γεγονός εἶναι ὅτι πάντοτε ὑπάρχει ἡ ἐπιθυμία κριτικῆς καί διάθεση ἀξιολόγησης τῶν ἀνθρώπων. Οἱ διάφορες ἀξιολογήσεις ἐξ ἄλλου στίς μέρες μας εἶναι στήν ἐπικαιρότητα. Αυτό δέν φαίνεται ἄσχημο. Ὅμως, χρειάζεται μεγάλη προσοχή στά κριτήρια πού ἐπιλέγουμε κάθε φορά, προκειμένου νά κάνουμε τήν ὁποιαδήποτε ἀξιολόγηση. Καί τὰ κριτήρια, συνήθως, βασίζονται σέ πράγματα πού ἔχουν νά κάνουν μέ τὰ ἐξωτερικά γνωρίσματα τῶν ἀνθρώπων. Σέ γνωρίσματα φαινομενικά καί ὄχι οὐσιαστικά, τὰ ὁποῖα τελικά δέν ἀνταποκρίνονται στήν ἀλήθειά του καί στό βαθύτερο εἶναι του. Τέτοια κριτήρια μποροῦν νά εἶναι χρηματοκοινωνικά, πολιτικά, ἰδεολογικά ἀκόμη καί θρησκευτικά. Τά λειτουργικά κριτήρια, δηλαδή, πού προέχουν προκειμένου νά χαρακτηρίσουμε ἢ νά ἀποτιμήσουμε τούς συνανθρώπους μας εἶναι κυρίως:

α) ἡ κοινωνική θέση. Ὁ ὑπουργός, λέμε, ὁ δήμαρχος, ὁ δικαστής, ὁ πρύτανης, ὁ ὀδοκαθαριστής, ὁ παπᾶς, ὁ κλητήρας, ὁ...

β) ἡ οἰκονομική κατάσταση. Ὁ ἑκατομμυριοῦχος, ὁ ἐπιτυχημένος ἐπιχειρηματίας, ὁ φτωχός, ὁ νεόπλουτος, ὁ...

γ) ἡ ἐμφάνιση καί ἡ προβολή μέσω τῶν ΜΜΕ. Ὁ δημοσιογράφος, ὁ πολιτικός, ὁ τραγουδιστής, ὁ ἀθλητής, τό μοντέλο, ἡ μίς Ἑλλάς...

δ) ἡ κομματική ταυτότητα. Κόκκινοι, πράσινοι, μπλέ...

Ἔχουμε ἀναρωτηθεῖ ἄραγε ποιά εἶναι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς φαινομένης ἀξίας πού προσδίδουμε σέ αὐτά τὰ πρόσωπα; Καταλαβαίνουμε ὅτι ἀσυνείδητα συντελοῦμε, ὥστε νά διαμορφώνονται τελείως ἐπιφανειακά προσωπικά καί κοινωνικά στερεότυπα, κομπλεξικές συμπεριφορές καί ἐγκλωβισμένες ἰδεολογικές φόρμες πού συνιστοῦν θνησιγενεῖς καί ὑποκριτικές συνθηῆκες γιά μιά κακῆς ποιότητας ζωὴ; Συνειδητοποιοῦμε ὅτι μέ αὐτόν τόν τρόπο συντελοῦμε, ὥστε νά σχηματίζονται ἀρρωστημένες καταστάσεις πού ἐξυπηρετοῦν μικροπρεπῆ συμφέροντα καί χαμερπεῖς ἐντυπώσεις; Ὅτι ἔτσι παρασκευάζονται τὰ ἐκρηκτικά συστατικά πού συντείνουν στήν ἐμφάνιση κοινωνικῶν διαφορῶν καί συγκρούσεων, ἄγριας ἐκμετάλλευσης καί ἀνείπτωτης φτώχειας; Ἄρα, οἱ διάφορες κρίσεις καί

άντιλήψεις είναι αυτές που υφαινούν την κάθε στιγμή μας. Αυτές που τροφοδοτούν την ψυχή με ανάλογα συναισθήματα. Αυτές που δομοούν τον έσωτερικό μας κόσμο και γενικότερα τό πνευματικό και πολιτιστικό επίπεδο μας. Αυτές που διαμορφώνουν την καθημερινότητα κι όλη μας τή ζωή. Αυτές που έκκινούν τίς πράξεις μας και καθορίζουν τό ποιόν μας. Έξ αυτών ή καρδιά κινείται και λαλεϊ τό στόμα.

Ποιά όμως είναι τά χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τής αληθινής αξίας στά κριτήρια τής ζωής; Υπάρχει κάποιος κώδικας αξιολόγησής της;

Κατ' αρχάς ό άνθρωπος θά πρέπει νά μαθαίνει από μικρός νά αξιολογεϊ όρθά και νά κρίνει αντικειμενικά πρωτίστως τόν ίδιο του τόν έαυτό. Νά έπιχειρεϊ μία ουσιαστική και έκ βαθέων γνωριμία μαζί του. Νά αγωνίζεται νά έχει πάντα αυτογνωσία. Νά δίνει περισσότερη σημασία στις έμφυτες θεϊκές αξίες, οί όποϊες δέν είναι προϊόντα έξωτερικών παραγόντων ή άλλων σκοπιμοτήτων. Οί αξίες αυτές προέρχονται αποκλειστικά από τόν Δημιουργό του, τόν Θεό. Είναι τό μεγάλο δώρο τής αγαθότητάς Του. Και αυτός που προσπαθεϊ νά αξιολογεϊ σωστά τόν έαυτό του, θά είναι πραγματικά σέ θέση νά πραγματοποιεϊ όρθότερες άποτιμήσεις. Ο κώδικας αξιολόγησής τής ανθρώπινης ζωής όπως τονίζεται στή Χριστιανική πίστη, είναι: ό σεβασμός, ή ύπομονή, ή άνεξικακία, ή ύπευθυνότητα, ή σταθερότητα, ή ικανότητα συνύπαρξης, ή σύνεση, ή κοινωνικότητα, ή ειλικρίνεια, ή έμπιστοσύνη, ή άνεκτικότητα, ή δημιουργικότητα,

ή συνεργασία, ή συμπόνια, ή φιλία, ή φιλανθρωπία, ή πραότητα, ή χαρά, ή έγκράτεια, ή αγαθότης, ή ειρήνη, ή έλευθερία... και άλλες πολλές άρετές που μπορούν νά διευρύνουν τόν άξιακό αυτό κώδικα, αλλά όλες τους συλλειτουργοούν για νά συγκροτοούν τή μία και μοναδική, τήν Άγάπη. Και «ό Θεός αγαπή έστί»¹. Άρα ή πραγματική, ή αληθινή άξια στή ζωή ύπάρχει και μένει μέσα μας, στήν έσώτερη ψυχή μας: «και ό μένων έν τή αγαπή έν τώ Θεώ μένει και ό Θεός έν αύτῶ»².

Έκεϊνο που πρέπει νά κάνουμε είναι νά άπεγκλωβίσουμε τή ζωή μας από τίς φυλακές τών παθών και τών έπιφανειακών μικροτήτων. Και αυτό βέβαια θά τό κατακτήσουμε όταν προσπαθήσουμε άνυπόκριτα και αγαπητικά νά αξιολογοϋμε άγιοπνευματικά τούς έαυτούς μας... "Όταν πρίν μιλήσουμε για τούς άλλους δοϋμε τό δοκάρι που τυφλώνει τήν ύπαρξή μας... "Όταν μάθουμε νά αφήνουμε άσχολίαστο τό άγκαθάκι που ταλαιπωρεϊ τόν άδελφό μας... Διότι όρθή αξιολόγηση σημαίνει Άγάπη, ή όποία έρμηνεύεται ως διορθωτική έσωτερική παρέμβαση προς τόν έαυτό μας και ως συμπάσχουσα λυτρωτική συμπόρευση μέ τόν κάθε συνάνθρωπό μας. Μόνον ή Άγάπη είναι τό άσφαλές κριτήριο, που δίνει πραγματικό νόημα και αληθινή άξια στή ζωή. Διότι ή Άγάπη αυτή είναι ή αιώνια τροφή τής ψυχής, αλλά και ό έπιστροφικός μονόδρομος προς τόν αληθινό Θεό.

¹ Α΄ Ιω. 4:16.

² Όπ.π.

Γέροντας Εὐμένιος Σαριδάκης «Ὁ φίλος τῶν λεπρῶν»

Ἄρχιμ. π. Εὐσεβίου Ρασιᾶ

Ὁ Γέροντας Εὐμένιος γεννήθηκε τὸ 1931 στὴν Ἐθιὰ Μονοφατσίου τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου Κρήτης καὶ ἦταν τὸ ὄγδοο παιδί μιᾶς φτωχῆς καὶ πιστῆς οἰκογένειας. Ἐγινε μοναχὸς σὲ ἡλικία 17 χρονῶν, ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς του μὲ ἀγάπη καὶ προσευχὴ καὶ δοκιμάστηκε σκληρὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τῆς λέπρας, ἀλλὰ καὶ ἀργότερα, ἐνῶ ἦταν ἤδη ἱερέας, ἀπὸ δαιμονικὴ ἐπιρροή, μὲ τὴν ὁποία βασιάνιστηκε ψυχοσωματικὰ καὶ ἐλευθερώθηκε μετὰ ἀπὸ πολλὰ προσευχὰς, ἀγρυπνίες καὶ ἐξορκισμοὺς σὲ μοναστήρια τῆς Κρήτης, ὅπως στὶς μονὲς Κουδουμᾶ καὶ Παναγίας Καλυβιανῆς. Ἡ ἀσθένεια τῆς λέπρας τὸν ἔφερε στὸ Νοσοκομεῖο Λοιμωδῶν στὴν Ἁγία Βαρβάρα Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ θεραπεύτηκε, ἀλλὰ βλέποντας τὸν ἀνθρώπινο πόνο, ἀποφάσισε νὰ παραμείνει στὸ Νοσοκομεῖο ὡς ἱερέας, γιὰ νὰ βοηθήσει ὅσο μπορούσε τὴν ἀνακούφιση τῶν συνανθρώπων του! Ἐκεῖ λοιπὸν θὰ ἀρχίσει τὸ ποιμαντικὸ του ἔργο, ποὺ μπροστὰ του γονατίζουν οἱ ἔχοντες θεολογικὰ πτυχία καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα.

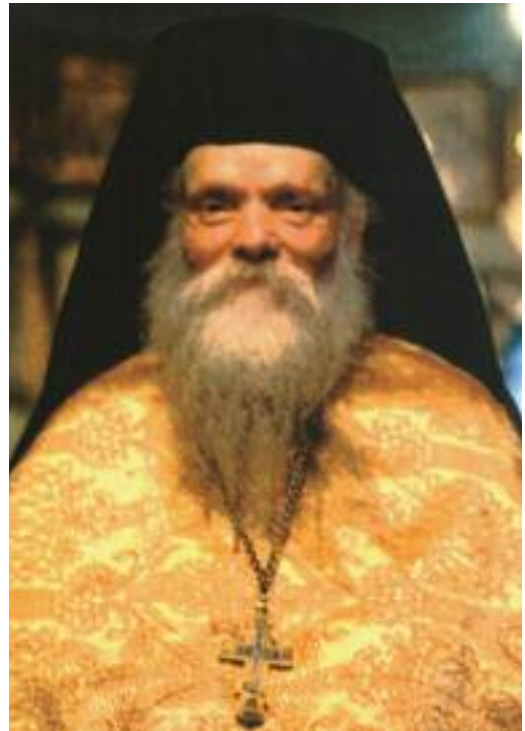
Ἡ ἀγάπη του καὶ ὁ ἀσκητικὸς του ἀγῶνας ἔφεραν σ' αὐτὸν τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ ταπεινὸς ἱερέας (λειτουργοῦσε στὸ ναὸ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Ἰατρῶν Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, μέσα στὸ Λοιμωδῶν) ἔφτασε σὲ μεγάλο ὕψος ἀγιότητας -τὸ ὁποῖο διατηροῦσε κρυφὸ ὅσο μπορούσε- καὶ ἀξιώθηκε νὰ λάβει τὸ προορατικὸ χάρισμα,

νὰ ζήσει ὑψηλὰ πνευματικὰ βιώματα καὶ ὀράματα καὶ νὰ βοηθήσει πάρα πολλοὺς ἀνθρώπους κάθε κοινωνικῆς τάξης καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου, ὄχι μόνο μὲ τὶς συμβουλὲς καὶ τὴν προσευχὴ του ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀγιασμένη παρουσία του. Ὁ Γέροντας ἀγαποῦσε ὅλο τὸν κόσμο, κάθε ἄνθρωπο προσωπικὰ, καὶ ἦταν πάντοτε γελαστός, τὸ τραναχτὸ γέλιο του ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ του. Ἐπίσης πολλὰς φορὲς ἔβγαине ἀπὸ τὸ ἱερό, κατὰ τὴ λειτουργία, μὲ τὰ γένια τοῦ βρεγμένα ἀπὸ δάκρυα, ἀφοῦ προσευχόταν γιὰ ὅλους τοὺς πονεμένους καὶ δυστυχημένους συνανθρώπους μας.

Ὁ παπούλης γελοῦσε, γελοῦσε πολύ. Γελοῦσε καὶ μετέδιδε τὴ χαρὰ του. Χαιρόταν μὲ τοὺς ἁγίους, μὲ τὴν Κυρία Θεοτόκο, μὲ τοὺς ἀγγέλους, καὶ μετέδιδε πάλι τὴ χαρὰ τῶν ἁγίων, τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν ἀγγέλων, γι' αὐτό, ὅποιος πήγαινε ἐκεῖ καὶ ἦταν στενοχωρημένος καὶ κουρασμένος ψυχικὰ ἢ σωματικὰ ἔφευγε γεμάτος χαρὰ καὶ ἀνακούφιση. Ὅποιος τὸν πλησίαζε, ἔβλεπε ἕναν ἱερέα, ἕναν καλόγερο, μὲ ἔντονη χαρὰ στὸ πρόσωπό του. Αὐτὴ ἡ χαρὰ, πολλὰς φορὲς, ἐκφραζόταν μὲ πολλὰ γέλια, ποὺ ἀναμιγνύονταν μὲ τὰ λόγια του ἢ ξεχύνονταν ἀπὸ τὶς ἄκρες τῶν κλειστῶν χειλιῶν του, ὅταν ἔμενε σιωπηλός. Τὸ καταλάβαινες ὅτι ἦταν γέλια ἐνὸς χαριτωμένου ἀνθρώπου [δηλ. ἀνθρώπου μὲ θεία χάρη], μιᾶς καρδιᾶς ξέχειλης ἀπὸ ἀληθινὴ, θεία

γαλήνη και χαρά, πού χυνόταν έξω και δρόσιζε, ξενίζοντας ἴσως κάποιες φορές τούς ἄλλους. Ἦταν ἐμφανές ὅτι ὁ π. Εὐμένιος προσπαθοῦσε νὰ συγκρατηθεῖ ἀπὸ ταπεινωση, νὰ μὴ φανεῖ αὐτὴ ἢ ἁγία ιδιαιτερότητα, μὰ δὲν τὸ κατάφερνε πάντοτε. Ὅταν φοροῦσε τὴν ἱερατικὴ του στολή καὶ ἔβγαινε στὴν Ὡραία Πύλη γιὰ τὸ «Εἰρήνη πᾶσι» ἢ θυμιάζε τὴν Παναγία μας στὸ τέμπλο, τὸ πρόσωπό του, συγκρινόμενο μὲ τὰ ἀπαστράπτοντα ἄμφια, ἔλαμπε περισσότερο. Ἰδιαίτερα μπροστὰ στὴ Θεοτόκο, στὴν Τιμιωτέρα ἢ στοὺς Χαιρετισμούς, τὴ χαιρετοῦσε πραγματικὰ πλημμυρισμένος χαρὰ καὶ γελοῦσε μόνος αὐτός, σὰν νὰ τοῦ εἶπε ἡ Θεοτόκος μία εὐχάριστη εἴδηση. Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ἔλεγε γιὰ τὸν Γέροντα Εὐμένιο: «Νὰ πηγαίνετε νὰ παίρνετε τὴν εὐχὴ τοῦ Γέροντα Εὐμένιου, γιατί εἶναι ὁ κρυμμένος Ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας. Σὰν τὸν Γέροντα Εὐμένιο βρίσκει κανεῖς κάθε διακόσια χρόνια». Στὸ Νοσοκομεῖο Λοιμωδῶν εἶχε τὴν εὐλογία νὰ γνωρίσει καὶ νὰ διακονήσει τὸν λεπρὸ μοναχὸ Νικηφόρο, τὸν σήμερὰ Ἅγιο Νικηφόρο τὸν Λεπρὸ καὶ θαυματουργὸ ,πού ἂν καὶ τυφλὸς ἀπὸ τὴν ἀσθενεία του, ἔγινε μέγας πνευματικὸς πατέρας τῶν χριστιανῶν καὶ δάσκαλος τοῦ Γέροντα Εὐμένιου. Οἱ ἀσκήσεις του πολλές μὰ κρυφές, ὅπως τὰ πολλὰ χαρίσματα πού ἀξιώθηκε ὁ Γέροντας Εὐμένιος. Μάλιστα ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν καὶ τὸ διορατικὸ χάρισμα. Γιὰ τὸ διορατικὸ αὐτὸ χάρισμα τὸν ἐρώτησε κάποτε ἓνας μοναχὸς στὴν τράπεζα. “Τι εἶναι αὐτὸ τὸ διορατικὸ πού λένε ἔχει ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος. Πῶς ἐνεργεῖ μᾶλλον, τὸ διορατικὸ χάρισμα;” Μὲ μιὰ εὐγλωττία καὶ ἀφέλειά μου λέει: “Ἄ, αὐτὸ τὸ κατέχω καλά, μπορῶ νὰ στὸ πῶ”. “Εἶμαι ὅλος αὐτιά”, τοῦ λέει ὁ μο-

ναχός. “Βλέπεις τί ὑπάρχει ἐδῶ ἀπ’ ἔξω στὴν αὐλή;”, τὸν ρωτάει. “Δεν βλέπω”, τοῦ ἀπαντᾷ. “Τώρα”, μου λέει, “περνάει μιὰ γάτα μὲ μιὰ μεγάλη μαύρη βούλα ἐδῶ στὸν λαιμό. Ἐμένα, βλέπεις, μὲ ἔχει ἀξιώσει ὁ Θεὸς νὰ βλέπω καὶ πίσω ἀπὸ τὸν τοῖχο”. Φάνηκε ἀστεῖο καὶ πολὺ ἀπλοϊκὸ στὸν μοναχό. Ὅταν συνῆλθε καὶ ἐνῶ ἔπινε τὸν καφέ του, ἀμέσως μετὰ τὴν κουβέντα,

ἐμφανίσθηκε στὴν πόρτα μιὰ γάτα μὲ μαύρη βούλα στὸ λαιμό. Κι αὐτὸς κατάλαβε τὴν ἐκπληξή του καὶ ἄρχισε νὰ γελοῦ ἀκατάσχετα. Τότε, κατάλαβε ὁ μοναχὸς ὅτι εἶχε ἀπέναντί του ἓναν ἄνθρωπο πού κατεῖχε καλὰ αὐτὸ τὸ χάρισμα. Καὶ τὸ ἔκρυβε, ὅμως, ὅσο μποροῦσε, γιὰ νὰ μὴν προκαλεῖ, γιὰ νὰ μὴν τὸν θαυμάζουν οἱ ἄνθρωποι, διότι ἦταν ἓνας ἄνθρωπος πολὺ κεκρυμμένης ἐργασίας.»

Τὰ δύο τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του τὰ

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος
 ἔλεγε γιὰ τὸν Γέροντα Εὐμένιο:
 «Νὰ πηγαίνετε
 νὰ παίρνετε τὴν εὐχή
 τοῦ Γέροντα Εὐμένιου,
 γιατί εἶναι ὁ κρυμμένος Ἅγιος
 τῶν ἡμερῶν μας.
 Σὰν τὸν Γέροντα Εὐμένιο
 βρίσκει κανεῖς
 κάθε διακόσια χρόνια».

πέρασε στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμὸς»
 καὶ τὴν 23η Μαΐου 1999 παρέδωσε τὸ
 πνεῦμα του στὸν Κύριο καὶ τάφηκε σύμ-
 φωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του στὸν τόπο ποῦ
 γεννήθηκε, στὴν Ἑθιά Κρήτης. Πολλές οἱ
 μαρτυρίες τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὴν ἀγιότητα
 τοῦ Γέροντα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς θαυμαστὲς
 ἐπεμβάσεις του καὶ μετὰ τὴν κοιμησή του.

Διδαχὲς:

«Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μου, βοήθησέ με νὰ Σὲ
 ἀγαπῶ πάντοτε περισσότερο ἀπὸ τὸν
 ἑαυτό μου, περισσότερο ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο
 καὶ νὰ μὴν χορταίνω νὰ Σὲ ἀγαπῶ».

«Ὅσο πιὸ μεγάλη ἀσθένεια, τόσο πιὸ μεγάλ-
 ος σταυρός, τόσο πιὸ μεγάλη Ἀνάσταση.
 Πῶ, πῶ, πῶ, μεγάλο δῶρο μοῦ ἔδωσες, Θεέ
 μου. Σ' εὐχαριστῶ, Χριστέ μου, ποῦ μου
 ἔδωσες μεγάλο σταυρό. Θὰ ἔχω μαζί Σου
 μεγαλύτερη συμμετοχή στὰ πάθη Σου,
 ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερη συμμετοχή στὴν
 Ἀνάστασή Σου».

“Μὴν κατηγορήσης ποτὲ κανένα ἱερωμένον
 ἢ ἀφιερωμένον εἰς τὸν Θεὸν οὔτε τοὺς
 κοσμικοὺς οὔτε τοὺς μεγαλύτερους
 ἀμαρτωλοὺς καὶ ἂν ἀκόμα τοὺς βλέπεις νὰ
 ἀμαρτάνουν. Ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ
 κατοικοῦν εἰς τὴν γῆν καὶ τοὺς κοιμηθέντας
 ἀπὸ κτίσεως κόσμου νὰ τοὺς βλέπωμε
 ἀγίους καὶ δικαίους καὶ μόνον τὸν ἑαυτό
 μας νὰ βλέπωμε ἀμαρτωλόν, τελευταῖον
 ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἄξιον κατακρίσεως καὶ
 πολλῶν τιμωριῶν. Εἶναι καλὸν καὶ θεάρε-
 στον νὰ πεθάνωμε διὰ τὸν κόσμον διὰ νὰ
 ζήσωμε αἰωνίως μὲ τὸν Θεόν”.

«Μελλήσετε δὲ ἀκούειν...»

Νικολάου Ζαχαράκη

Ἵποψ. Διδάκτορος Παν. Ἰωαννίνων

«Μόνο αὐτὸ τὸ Σάββατο καὶ μόνο στὴν ἔφημερίδα μας : Ἀπαντᾶ τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου Παΐσιου, καὶ μαζί δῶρο ἓνα βιβλίο μὲ τὰ γιατροσόφια καὶ τὶς συμβουλὲς τοῦ ἁγίου..»

Θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ ἐνὸς ἀνέκδοτου ἢ ἐνὸς εὐφυολογήματος, ὡστόσο δὲν παύει νὰ ἀποτελεῖ προμετωπίδα διαφόρων ἐντύπων ποικίλης ὕλης καὶ ἀποϊκίλου ἀπὸ κάθε ἀποψη περιεχομένου. Διδαχές, πατρικὲς συμβουλές, ἀφηγήσεις, βιώματα, μοναδικές ἐμπειρίες τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν, τὸ ὄνομα τῶν ὁποίων ἀπουσιάζει κατὰ κανόνα, ὑποκαθιστάμενο ἀπὸ ἓνα εὐφάνταστο συνδυασμὸ ἀρχικῶν (Ε. Γ Κατερίνη, Κ.Φ. Ἡράκλειο κ.ο.κ) καὶ δίπλα στὴν ἀγγελία τῆς προσφορᾶς τὸ συγκλονιστικὸ πρωτοσέλιδο ποὺ βεβαιώνει τὴν ἔλευση τῶν κοσμογονικῶν ἀλλαγῶν: «Ὁ πόλεμος πρὸ τῶν θυρῶν», «Ἀνακατατάξεις στὴν παγκόσμια σκακιέρα». Ἄρθρα καὶ δημοσιεύματα ποὺ συνθέτουν ἓνα σκηνικὸ ἀνερμάτιστου ἐθνολαϊκισμοῦ καὶ ψευδεπίγραφου πατριωτισμοῦ. Ψηφίδες τῆς μεγάλης εἰκόνας ἢ ὅποια ἀπευθύνεται σὲ ἓνα ἑτερόκλητο ἀκροατήριο μὲ στόχο νὰ τὸ συ-

σπειρώσει, μέσω τῆς ἐπίκλησης στοῦ συναίσθημα. Καὶ κάτω ἀπὸ τὰ ἀναρτημένα δίστηλα ἓνας κόσμος ποὺ στοχάζεται καὶ ἀναλογίζεται, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀμφαλοσκοπεῖ, ἀδυνατώντας νὰ συλλάβει τὴ μεγάλη εἰκόνα. Ἐνας κόσμος ποὺ ἔχει χάσει τὶς σταθερές του, ἔχει ἀπογοητευθεῖ ἀπὸ τοὺς «κατὰ κόσμον» προφήτες καὶ σωτῆρες, στοὺς ὁποίους χρόνια τώρα στήριζε τὴν ἐλπίδα του καὶ τώρα ψάχνει κάπου νὰ ἀγκιστρωθεῖ, νὰ πατήσει στέρεα καὶ νὰ ἀδράξει ξανά τὸ νῆμα φτιάχνοντας τὸ παραμῦθι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἀπὸ τὸ παραμῦθι ὅμως αὐτὸ ἀπουσιάζουν τρία στοιχεῖα δομικὰ ἢ χαρὰ, ἢ ἀλήθεια καὶ ἢ εἰρήνη. Στρέφεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ Θεὸ ἀλλὰ μὲ κριτήριο θολό, ὑστερόβουλο καὶ ὑποκειμενικό. Δὲν ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια ἀλλὰ τὸ ἄλλοθι. Δὲν διψᾷ γιὰ τὴν χαρὰ καὶ δὲν ἀποζητᾷ τὴν εἰρήνη. Μέσα του ἔχει πλάσει τὴν εἰκόνα ἐνὸς Θεοῦ ποὺ θὰ ἐπέμβει καταλυτικὰ καὶ τιμωρητικὰ, ὄχι γιὰ νὰ κηρύξει τὴν ἀγάπη ἀλλὰ γιὰ νὰ ἀποδώσει δικαιοσύνη. Ἐνὸς Θεοῦ, τὸν ὁποῖο ἀνακαλεῖ ἀπὸ τὴν ἐξορία τῆς ψυχῆς του γιὰ νὰ ἀποδώσει κρίση ἐπὶ δικαίων καὶ

αδίκων. Άδυνατώντας νὰ συλλάβει τὸ θαῦμα μὲ ὄρους ὑπέρβασης, πασχίζει νὰ τὸ προσαρμόσει στὰ μέτρα του. Μέσα ἀπὸ εἰκόνας καὶ στερεότυπα, μέσα ἀπὸ κληροδοτημένες συμπεριφορὲς καὶ προκαταλήψεις. Ἡ ἀναζήτηση ὀλοκληρώνεται στὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τῶν σύγχρονων ἀγίων οἱ ὅποιοι φαίνεται πὼς ἔχουν τὶς ἀπαντήσεις γιὰ ὅλα. Καὶ ὅταν οἱ ἀπαντήσεις δὲν ὑπάρχουν, τότε ἀπλὰ χαλκεύονται. Ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴ τοὺς ὅλη στὸν «ἀγῶνα τὸν καλὸν» ἀποτραβηγμένοι ἀπὸ τὶς μέριμνες καὶ τὴν φροντίδα τῶν ἐγκοσμίων, ἐμφανίζονται νὰ ἔχουν ἐκφέρει σὲ χρόνο ἀνύποπτο καὶ πάντοτε ἐμπιστευτικά, λόγον ἐπὶ παντὸς ἐπιστητοῦ, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὰ ζητήματα ποὺ ἄπτονται τῆς ἐθνικῆς στρατηγικῆς καὶ τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων.

Ἡ εὐθύνη στὴν περίπτωση αὐτὴ ὅμως βαραίνει καὶ τοὺς δυό. Καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ἐπενδύοντας στὸν φόβο καὶ τὴν ἄγνοια καὶ ἀποσκοπώντας στὸ κέρδος, προωθοῦν δημοσιεύματα αὐτοῦ τοῦ εἶδους, στὴν ἔντυπη καὶ ἠλεκτρονικὴ ἀγορὰ ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀναζητοῦν τὸ ἀντίδοτο στὴν παραπληροφόρηση. Μερῖδιο εὐθύνης ἀναλογεῖ ὡστόσο καὶ στὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία ἢ ὁποῖα στρατηγικὰ δὲν ἀντιμάχεται τὴν τάση αὐτὴ καὶ ἐνίοτε ἔστω

καὶ ἀποσπασματικά, τὴν ἐνθαρρύνει.

Σημεῖα τῶν καιρῶν θὰ ἔλεγε κανεὶς, υἱοθετώντας τὴν τελεολογικὴ τάση καὶ ρητορικὴ τῆς ἐποχῆς. Ἔχοντας ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν ζῶσα ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ ἔχοντας γευτεῖ κάθε λογῆς ὑποκατάστατο, φυσικὸ καὶ ἐπόμενο εἶναι νὰ ἔχουμε ἀναπτύξει ἀντισώματα σὲ αὐτὴν καὶ νὰ ἀρνοῦμαστε νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸ λάθος μας. Προτιμοῦμε νὰ ὑπεκφεύγουμε, ἀφομοιώνοντας ἄκριτα ὅσα μᾶς προσφέρουν ἀντὶ νὰ ἀποδυθοῦμε στὴν ἀγωνιώδη καὶ βιωματικὴ ἀναζήτηση τῆς Ἀλήθειας. Κατάσταση ἀναστρέψιμη; Φυσικά. Καὶ γιὰ νὰ μιλήσουμε μὲ ὄρους τῆς ἐποχῆς: «Ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς». Ὁ καιρὸς τῆς μετάνοιας, τῆς καλλιέργειας μιᾶς σχέσης ἀγάπης μὲ ἀποδέκτη τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο. Ὁ καιρὸς τῆς ἐπιστροφῆς καὶ ὄχι ὁ καιρὸς τῆς ἀποξένωσης. Μόνο ὅταν κάνουμε αὐτὴ τὴν στρόφη, θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε τὴν γαλήνη καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς ἐπερχόμενες δυσκολίες μὲ πίστη στέρεα καὶ ἀκράδαντη. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση ὅμως, νὰ κλείσουμε τὰ αὐτιά μας στὶς σειρῆνες τοῦ φόβου καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ νὰ στραφοῦμε πρὸς τὸν Κύριο τῆς εἰρήνης ὁ ὁποῖος μέσα στοὺς αἰῶνες μᾶς διαβεβαιώνει: “Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοάς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ’ οὕτω ἐστὶ τὸ τέλος”.

Γεγονότα - Σχόλια

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΔΕΝΤΡΟΦΥΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΒΑΤΙΚΩΝ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος μὲ ἔγγραφό του πρὸς τὴ Δασικὴ Ὑπηρεσία Λακωνίας γνωστοποιεῖ τὴν πρόθεση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας νὰ συμβάλει ἀκόμη περισσότερο στὸν περιορισμὸ τῶν συνεπειῶν ἀπὸ τὶς καταστροφικὲς πυρκαγιὲς τοῦ περασμένου Καλοκαιριοῦ στὴν περιοχή τῶν Βατικῶν. Συγκεκριμένα, ζητεῖται ἀπὸ τὴ Δασικὴ Ὑπηρεσία ἡ ἔγκρισή της γιὰ πραγματοποίηση δεντροφύτευσης στὴν καμένη περιοχή καθὼς καὶ ἡ ὑπόδειξη τοῦ χώρου ὑλοποίησης τῆς ἐν λόγω δράσης. Ἀκολουθεῖ τὸ ἀκριβὲς κείμενο τοῦ ἐγγράφου πρὸς τὴ Δασικὴ Ὑπηρεσία Λακωνίας: «Ὅλοι ἐνθυμούμαστε τὶς μεγάλες πυρκαγιὲς τοῦ προηγούμενου Καλοκαιριοῦ στὴ γραφικὴ περιοχή τῶν Βατικῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν ὡς τραγικὸ ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλεια μιᾶς ἀνθρώπινης ζωῆς, τὴν ὀλοσχερῆ καταστροφή δεκάδων οἰκιῶν, τὴ μετατροπὴ μιᾶς σημαντικῆς ἀγροτολιβαδικῆς ἔκτασης σὲ «κρανίου τόπο» καὶ τὴν ἀμαύρωση τοῦ περικαλοῦς φυσικοῦ περιβάλλοντος. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολή μας, στὴν προσπάθειά της νὰ συμβάλει ἀκόμη περισσότερο στὸν περιορισμὸ τῶν συνεπειῶν τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ γεγονότος, ἔχει ἀποφασίσει νὰ πραγματοποιήσῃ δενδροφύτευση στὴν καμένη περιοχή. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ σᾶς παρακαλοῦμε ἀφενὸς νὰ ἐγκρίνετε τὴν ὡς ἀνωτέρω πρωτοβουλία μας καὶ ἀφετέρου νὰ ἐπιλέξετε τὸν ἀντίστοιχο ἄνθρωπο ὑλοποίησής της. Ἐμεῖς, ἀπὸ τὴν πλευρά μας, ἔχουμε τὴ δυνατότητα νὰ εὐαισθητοποιήσουμε καὶ νὰ κινητοποιήσουμε τοὺς χριστιανούς μας, ὥστε νὰ εὐοδωθεῖ ἡ ὅλη προσπάθεια».

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΟ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗΡΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

Μὲ στόχο οἱ νέοι καὶ οἱ νέες τῆς Σπάρτης καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς νὰ βιώσουν μ' ἓναν ἰδιαίτερο τρόπο καὶ νὰ κατανοήσουν τὴ σπουδαιότητα τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος τέλεσε γιὰ πρώτη φορά, τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 5 Ἰανουαρίου 2016, στὸ Ματάλειο Δημοτικὸ Κολυμβητήριο Σπάρτης τὸν Ἁγιασμὸ τῶν Ὑδάτων. Ὅταν ἔγινε ἡ κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀρκετὰ ἦταν τὰ παιδιὰ τῆς πόλης ποὺ βούτηξαν στὴν πισίνα, γιὰ νὰ δεχθοῦν τὴ χάρι Του. Ὁ πρῶτος ποὺ ἔπιασε τὸν Σταυρὸ ἔλαβε, ὡς εὐλογία, ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο μία εἰκόνα, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα παιδιὰ πῆραν ἀπὸ ἓνα βιβλίο δεχόμενα παράλληλα τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρισκομένων. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς τελετῆς ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Ευστάθιος ἀπευθύνθηκε στὸ συγκεντρωμένον πλῆθος, ποὺ εἶχε γεμίσει τὶς ἐξέδρες καὶ τοὺς παρακείμενους χώρους τοῦ Κολυμβητηρίου. Ἀρχικὰ ἀναφέρθηκε στὴ συγκεκριμένη πρωτοβουλία, νὰ τελεῖται πλέον ὁ Ἁγιασμὸς τῶν Ὑδάτων στὸ Κολυμβητήριο Σπάρτης, ἐπισημαίνοντας τὴν ἀνάγκη νὰ διατηρηθοῦν οἱ παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας μέρος τῶν ὁποίων εἶναι καὶ οἱ ἑορτὲς τῆς

Ὁρθόδοξης Πίστεως. Ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ μεγάλη συμμετοχὴ πιστῶν, ἂν καὶ ἐπρόκειτο γιὰ μίᾶ πρωτόγνωρη γιὰ τὴ Σπάρτη τελετὴ, ἐνῶ γιὰ τὸν ἀπρόσμενα ἀνοιξιὰτικο καιρὸ τόνισε χαρακτηριστικὰ ὅτι «ὅταν ὁ Θεὸς τὸ θέλει, ὁ καιρὸς ὑπακούει». Στὴ συνέχεια ἐξήγησε, μὲ ἀπλὸ καὶ κατανοητὸ τρόπο, τὸ νόημα καὶ τοὺς συμβολισμοὺς τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων. Κατακλείοντας τὸν λόγο του, δὲν παρέλειψε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Δήμαρχο Δ. Σπάρτης κ. Βαλιώτη, τὸν Πρόεδρο τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Ἀθλητισμοῦ τοῦ Δήμου κ. Βελισσάρη καὶ τοὺς συνεργάτες τους γιὰ τὴν ὀλοπρόθυμη συμβολὴ τους. Ὁ ἐορτασμὸς ὀλοκληρώθηκε μὲ τοὺς πιστοὺς νὰ προσκυνοῦν τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ νὰ ἀνταλλάσσουν εὐχὲς μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΤΑΪΓΕΤΗΣ

Μέσα στὸ ἐορταστικὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν καὶ μὲ τὴ φροντίδα τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, πραγματοποιήθηκε τὸ Σάββατο 2 Ἰανουαρίου 2016 ἡ καθιερωμένη συνάντηση γιὰ τὴν κοπὴ πίτας τῶν στελεχῶν τῶν Κατασκηνώσεών μας στὸ πάντα φιλόξενο Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἑνορίας Κοκκινόραχης. Ἀγόρια καὶ κορίτσια καὶ ἀπὸ τὶς τέσσερις κατασκηνωτικές περιόδους παρακάθισαν ἀρχικὰ στὸ γεῦμα καὶ στὴ συνέχεια στὴν κοπὴ τῆς πίτας, τὴν ὁποία εὐλόγησε ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸ πόσο σημαντικὸ εἶναι νὰ ἐορτάζουμε θεοπρεπῶς καὶ μὲ τρόπο πνευματικὸ τὶς Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες καὶ νὰ ἔχουμε συνεχῆ καὶ ζωντανὴ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωὴ μας. Παράλληλα, τόνισε πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι δημιουργικὴ, συντηρητικὴ καὶ προνοητικὴ γιὰ ὅλα τα πλάσματά Του, ἀλλὰ κυρίως Σαρκομένη, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ἔγινε ἄνθρωπος, γιὰ νὰ σώσει τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς. Ἀκολούθησε ἐποικοδομητικὴ συζήτηση γιὰ ἐπίκαιρα θέ-

ματα, προσφέρθηκαν ἀναμνηστικὰ δῶρα καὶ ἀνανέωσαν τὸ ραντεβού τους γιὰ τὸ καλοκαίρι!

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗ ΜΑΣ

Τὴ Δεσποτικο-Θεομητορικὴ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἐόρτασε τὴν Τρίτη 2 Φεβρουαρίου 2016 ἡ Ἐκκλησία μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος συμμετεῖχε στὸν ἐορτασμὸ τῆς Πολιούχου τῆς Καλαμάτας, ὡς προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου. Τὴν κυριώδη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ, ὅπου φυλάσσεται ἡ θαυματουργὸς Εἰκόνα τῆς Παναγίας, τελέσθηκε Πολυαρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο προεξάρχοντος τοῦ Σεπτὸυ Ποιμενάρχου μας καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων κ. Μαξίμου, Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως κ. Ἀθηναγόρα, Παροναξίας κ. Καλλινίκου, Ὑδρας, Σπετσῶν κ. Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου κ. Χρυσοστόμου. Ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς χαριτοβρύτου Εἰκόνας πρὸς ἀγιασμὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν προσκυνητῶν. Τὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις τίμησε μὲ τὴν παρουσία τοῦ ὁ Μεσσήσιος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΜΕ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ Ι.Μ ΑΓΙΩΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΣΠΑΡΤΗΣ

Τὴν Τετάρτη 9 Μαρτίου 2016 ἡ Ἐκκλησία μας τίμησε τὴ μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα πανηγύρισε ἡ ἱστορικὴ φερώνυμη Ἱερὰ Μονὴ πλησίον τῆς Σπάρτης, ἡ ὁποία ὑπῆρξε θεματοφύλακας τῶν ἐλληνοχριστιανικῶν παραδόσεων μας κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, ἐνῶ ἀκόμα

διατηρεῖ ισχυροὺς δεσμούς με τοὺς πιστοὺς τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Ἑσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας στὸν ὁποῖο συμμετεῖχαν ὡς προσκεκλημένοι τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ.κ. Εὐσταθίου οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων καὶ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, ὁ ὁποῖος καὶ χοροστάτησε. Ἐπίκαιρα μίλησε στὸ πολυπληθές ἐκκλησίασμα ὁ ἀδελφὸς ἐκ κουρᾶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ μαρτύριο τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ στὰ μηνύματα τὰ ὁποῖα μπορούμε νὰ ἀντλήσουμε, ὥστε νὰ ὠφεληθοῦμε στὴν ταραγμένη σημερινή ἐποχή. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τελέσθηκε ὁ Ὅρθρος χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἑλαίας κ.κ. Θεοδωρήτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀδελφὸς ἐκ κουρᾶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ἑλαίας καὶ ἀπὸ πλειάδα κληρικῶν. Τὸ θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἐπίσκοπος Ἑλαίας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἐνῶ τόνισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἂν χρειαστεῖ, θὰ ὀρθώσει ξανά τὸ ἀνάστημά της, ὥστε νὰ προστατεύσει τὸν Ἑλληνισμό καὶ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη μας, ποὺ βάλονται πανταχόθεν. Μὲ

τὴν ὀλοκλήρωση τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι συμμετεῖχαν στὸν ἑορτασμό καὶ ἰδιαίτερα τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς. Παράλληλα εὐχήθηκε οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες νὰ προστατεύουν τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιροὺς. Ἀκολούθως προσφέρθηκε στοὺς προσκυνητὲς ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς τὸ παραδοσιακὸ κέρασμα κατὰ τὴ μοναστηριακὴ τάξη.

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μὲ ἐξαιρετικὴ ὁμολογουμένως ἐπιτυχία, τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης, μετ' τὴ συμμετοχὴ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Σπάρτης καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς, διοργάνωσε τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 19 Μαρτίου 2016, στὴν κατάμεστη αἴθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Σπάρτης, ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὴ μεγάλη χριστιανικὴ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ στοὺς Ἥρωες τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδήλωσης περιελάμβανε θεατρικὸ ἔργο, μετ' τίτλο: «Εὐαγγελισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς», βασισμένο στὸ ὁμώνυμο ποίημα τοῦ Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη, τὸ ὁποῖο ἀπέδωσαν μετ' θεατρικὰ μονόπρακτα καὶ κατὰ

σειρά ἐμφάνισης τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα: Καλογωνιάς, Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, Τσεραμιοῦ, Κοκκινόραχης, Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης, Μυστρά, Μαγούλας καί Ἀμυκλῶν καί συνόδευσαν μέ ἐπίκαιρα τραγούδια οἱ χορωδίες τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Ὁσίου Νίκωνος καί Ἁγίου Σπυρίδωνος Σπάρτης. Τῇ γιορτῇ ἔκλεισαν μέ παραδοσιακοὺς χορούς οἱ χορευτικὲς ὀμάδες τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Σελλασίας καί Ξηροκαμπίου. Ἡ ὄμορφη αὐτὴ ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μέ τὸν πάντα μεστό, πατρικό καί μελίρρυτο λόγο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος, ἰδιαίτερα συγκινημένος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν ὑπεύθυνο τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐστάθιο Πορφύρη μαζί μέ τὴ συντονιστικὴ ὀμάδα, πού ἔδωσαν τὴν ψυχὴ τους γιὰ τὴ διοργάνωση τῆς ἐορτῆς, συνεχάρη ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς του τὰ ἴδια τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν πῶς ὄχι μόνο ὑπηρετήσαν πιστὰ τοὺς ρόλους πού ἀνέλαβαν, ἀλλὰ καί πῶς ἔχουν κλείσει μέσα στὴν καρδιά τοὺς Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΚΩΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Μὲ τὴν καθιερωμένη λαμπρότητα ἐορτάστηκε τὸ Σάββατο 26 καὶ τὴν Κυριακὴ 27 Μαρτίου 2016 ἡ Σύναξη τῶν Λακῶνων Ἁγίων στὸν Ἐνοριακὸ περικαλλῆ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης. Τὸν κοινὸ ἐορτασμὸ τῶν ἐν τῇ Λακωνίᾳ διαλαμψάντων Ἁγίων καθιέρωσε ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πού ἔγιναν τὴν 19ῃ Ἰουνίου 1983, ὀρίζοντας ἐορτάσιμη ἡμέρα, τὴν Β΄ Κυριακὴ των Νηστειῶν. Τὴν Ἱερὴ Εἰκόνα τῶν Λακῶνων Ἁγίων φιλοξενεῖ τὸ βόρειο κλίτος τοῦ Ναοῦ, τὸ ὁποῖο μάλιστα εἶναι ἀφιερωμένο στοὺς εικοσιτέσσερις συγκεκριμένους Ἁγίους καὶ Ἁγίες τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα ἔγινε μέ μεγα-

λοπρέπεια ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Λεοντίου τοῦ Μονεμβασιώτου καὶ στὴ συνέχεια τελέσθηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἐσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου καὶ μέ τὴ συμμετοχὴ πλειάδας κληρικῶν. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Ἐσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε Ἀρχιμανδρίτη τὸν Ἱερομόναχο π. Εὐσέβιο Ρασσιᾶ, ἐφημέριο Πελλάνης καὶ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο Καστορείου, εὐχόμενος νὰ συνεχίσει μέ τὸν ἴδιο ζῆλο τὴν καρποφόρα διακονία του πρὸς τὸ

λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸ θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Πάρνωννα Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Πορφύριος Κονίδης. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τελέσθηκαν ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ στὴ συνέχεια ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εὐσταθίου καὶ μέ τὴ συμμετοχὴ ἀρκετῶν κληρικῶν ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ. Ἐπίκαιρα μίλησε ὁ ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Εὐστάθιος Πορφύρης. Μὲ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος εὐχαρίστησε κλῆρο καὶ λαὸ γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὸν ἐορτασμὸ, ἐνῶ εὐχήθηκε σὲ ὅλους τοὺς Λακωνες νὰ ἔχουν τὴν εὐλογία καὶ τὴν προστασία τῶν τοπικῶν Ἁγίων.

Χρονικά τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 2016 Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 1ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει, τὴν 3ην εἰς τὴν Λογγάστραν, τὴν 5ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Καστρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν, τὴν 6ην εἰς τὴν Νεάπολιν, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 10ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σπάρτης, τὴν 16ην εἰς τὴν Σπαρτιάν, τὴν 17ην εἰς τὰ Πικουλιάνικα, τὴν 18ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, τὴν 23ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Καλαμίου Ἀργολίδος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου ὄντως ἁγίου Γέροντος Ἀγαθαγγέλου Μιχαηλίδου, πνευματικοῦ του πατρός, τὴν 24ην εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Μονεμβασίας, τὴν 29ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν γιὰ τοὺς Μαθητάς, τὴν 30ὴν εἰς τὸν Βρονταμαῖν, καὶ τὴν 31ην εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν (συνοικισμὸς Γουβῶν).

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ᾶ τ η σ ε κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τὴν 17ην εἰς τὸ ἐορτάζον παρεκκλήσιον τοῦ Ἐπισκοπείου καὶ τὴν 29ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Π ρ ο ἔ σ τ η τὴν 2αν εἰς Σελλασίαν τῆς Νε-

κρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς Μελπωμένης Βελισσάρη, τὴν 7ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τῆς Κηδείας τοῦ Γεωργίου Μαγγαλοῦση καὶ τὴν 15ην εἰς τὴν Τρύπην τῆς κηδείας τοῦ Νικολάου Νικολέτου.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν πρωτοχρονιάτικη πίτα τὴν 1ην εἰς τὴν Περιφερειακὴν Ἐνότητα, καὶ εἰς τὸν στρατόν, τὴν 2αν εἰς Κοκκινόραχην διὰ τὰ στελέχη τοῦ Κατηχητικοῦ καὶ Κατασκηνωτικοῦ ἔργου τοῦ Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν εἰς τὸ ἐντευκτήριόν των, τὴν 3ην εἰς τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 7ην τὴν πίταν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, τὴν 6ην τὴν πίταν τοῦ Δήμου Μονεμβασίας εἰς τὴν Νεάπολιν, ἐν συνεχείᾳ τὴν πίταν τοῦ Γηροκομείου Νεαπόλεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν πίταν τοῦ Γηροκομείου Ἐλίκας, τὴν 10ην τὴν πίταν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱέρακος καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν πίταν τοῦ Γηροκομείου Μολάων.

Ἐ τ ἔ λ ε σ ε τὸν Μέγαν Ἀγιασμόν εἰς τὸ Κολυμητήριον Σπάρτης διὰ πρώτην φοράν μὲ τὴν παρουσίαν τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πληθους λαοῦ καὶ παιδιῶν.

Π ρ ο ἡ ῥ ε υ σ ε τὴν 15ην συνεδριάσεως τοῦ Γ. Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὴν 18ην συνεδριάσεως τοῦ Κέντρου Ἀποθεραπείας, τὴν 19ην συνε-

δριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος διαχειρίσεως περιουσίας κληροδοτημάτων, τὴν 21ην συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τὴν 28ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν 31ην τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Σωματείου Περιθάλψεως Χρονίως Πασχόντων «Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων».

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 2016

Ἐ λ ε ι τ ο ὑ ρ γ η σ ε τὴν 2αν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Καλαμάτας προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου μετὰ ἄλλους Ἀρχιερεῖς, τὴν 6ην εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Σπάρτης χάριν τῶν Διαβητικῶν, τὴν 7ην εἰς τὴν Σελλασίαν, τὴν 10ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Ἐλίκας, τὴν 13ην εἰς τὴν Βορδόνιαν, τὴν 14ην εἰς Μολάους, τὴν 21ην εἰς τὸ Φοινίκιον, τὴν 27ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Καστρίου καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνον τῆς Ἡγουμένης Εὐοδίας, καὶ τὴν 28ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νίκωνος.

Ἐ χ ο ρ ο σ τ ἄ τ η σ ε κατὰ τὸν ἔσπερινὸν τὴν 1ην εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς Καλαμάτας καὶ τὴν 9ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ναὸν τοῦ Κοιμητηρίου Κλαδᾶ, ἐνῶ τὴν 6ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτσης ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Παρθενίου καὶ ἐτέλεσε τρισάγιον διὰ τὴν ἀείμνηστον Ἡγουμένην Παρθενίαν, τὴν 10ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Βλασίου Συκαρακίου καὶ τὴν 16ην εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων

Ἀναργύρων.

Ἡ ὑ λ ό γ η σ ε τὴν 6ην τὴν πύταν τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων Σπάρτης, τὴν 13ην τοῦ ΚΑΠΗ Σπάρτης καὶ τὴν 28ην τὴν πύταν τῶν ΑΜΕΑ Λακωνίας.

Ἦ ρ κ ι σ ε τὴν 12ην εἰς τὸ ΚΕΕΜ Σπάρτης τοὺς Νεοσυλλέκτους τῆς Α΄ ΕΣΣΟ 2016.

Π ρ ο έ σ τ η τὴν 4ην τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς Ἑλένης Ἀναγνωστοπούλου εἰς Σκούραν, τὴν 17ην εἰς τὸ Συκαράκι τῆς Κηδείας τῆς Κων/νας Ἀντωνάκου, καὶ τὴν 18ην εἰς Ἀγόριανην τῆς κηδείας τῆς Ἑλένης Παπαδοπούλου Πρεσβυτέρας τοῦ συνταξιούχου Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας π. Κωνσταντίνου.

Π ρ ο ή δ ρ ε υ σ ε τὴν 24ην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ τὴν 29ην τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης.

Ἐ π ε σ κ έ φ θ η τὴν 15ην εἰς τὴν Ἄριαν Ναυπλίου τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος Κων/νου Παναγιώτου ἀξιωματικοῦ μετὰ ἄλλων δύο ἀξιωματικῶν ἐν ὥρᾳ καθήκοντος, προκειμένου νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὸ βαρύτατον πένθος τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ τῆς ἱερατικῆς οἰκογενείας τοῦ π. Κων/νου Ζαφείρη.

Κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας ἐπεσκέφθη τὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ Νοσοκομεῖον Σπάρτης, οἰκογενεῖας ἀσθενούντων ἢ πενθούντων καὶ ἐδέχθη εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, Ἱερεῖς καὶ λαϊκοὺς καὶ παρέσχεν κάθε δυνατὴν ἐξυπηρέτησιν.

Από την έορτή τών παιδιών του Βρεφονηπιακού Σταθμού «Ο Άγιος Βασίλειος» για την 25η Μαρτίου

Από την πανήγυρη τής Ιερᾶς Μονῆς Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων μέ τή συμμετοχή τών Σεβ. Μητροπολιτῶν Ξάνθης κ. Παντελεήμονος, Μαρωνείας κ. Παντελεήμονος καί τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου (8/3/2016)

Από τη συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Εύσταθίου στην έορτή της Παναγίας Ύπαπαντης με την παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου (Καλαμάτα, 2/2/2016)

Από την ύποδοχή του Ίερού Λειψάνου του Όσιου Λεοντίου του Μονεμβασιώτου κατά την πανήγυρη των Λακώνων Αγίων (Σπάρτη, 26/3/2016)